

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Dr. OREST BUCEVSCHI
Telefon 13—74

Omagiul Corpurilor Legiuitoare pentru Regele Ferdinand I.

Intr'o atmosferă din cele mai înălțătoare, Camera și Senatul, ecou al sentimentelor întregii țări, au ținut Luni 25 Iulie două ședințe memorabile.

Prin glasurile primului ministru, președinților Corpurilor legiuitoare, reprezentanților majorităților, minorităților și cultelor, prin cuvântări, din care unele formează o admirabilă pagină de elocință parlamentară, s'a dat loc la o mare manifestațiune națională, care are trei semnificații:

Comemorarea Regelui Ferdinand I. erou al datoriei și personificare a întregirii neamului;

fidelitate Regelui Mihai I., simbol al continuității Coroanei și concretizare a rezervelor dinastiei;

credință în viitorul sigur și strălucit al României.

D. prim-ministru Ion I. C. Brătianu, a rostit următoarele în numele guvernului:

Domnule Președinte!

În numele guvernului, cu Țara întreagă de astăzi și de mâine, mă închin cu evlavie și recunoștință în fața memoriei Primului Rege al României întregite.

Nu ne este dat nouă, contemporanilor să așezăm acum în înfățișarea ei definitivă măreția acestei Domnii. Ea își va dobândi, în istorie, întreaga ei strălucire și adevărul ei înțeles deslușit prin trudele și aspirațiunile milenare ale neamului nostru!

Ne-a fost dat însă nouă, care în orice împrejurări ne socotim în serviciul celui care poartă Coroana și cărora ne-a fost îngăduit să-l apropiem în clipele cele mai hotărâtoare, să ne putem mai limpede da seamă de virtuțile omului pe care s'a întemeiat opera marelui Suveran.

Simțământul datoriei, până la cea mai

desăvârșită jertfă de sine, dragostea de țară, mai presus de orice altă grijă pă-mântească, bărbăție neînfrântă în timp de război, înțelepciune blândă în timp de pace, credință neclătinată, înaltă pricepere a tuturor aspirațiunilor naționale și a tuturor suferințelor sociale, au fost însușirile temeinice ale Regelui, căruia România îi datorește unitatea națională și reformele democratice care îi asigură roadele.

Nu putem evoca aceste însușiri, precum nu putem aminti fapta Regelui Ferdinand fără ca gândul nostru să se îndrepte cu îndurerare și grațitudine către Tovarășa vieții Lui, către Regina care i-a stat alături în neclintită unire și vrednic ajutor, precum o știu toți cei care au trăit marile zile ale Domniei Lor și precum atât de duios mărturisesc supremele cuvinte ale celui pe care îl plângem.

În încercarea durerei noastre o mare mângâere ne îmbărbătează: ea este rodul firesc al celor 60 de ani de monarhie constituțională. Principiile acestui așezământ punând pe capul Regelui Mihai Coroana de oțel a României, își află astfel consacrarea lor desăvârșită.

Regele Carol a întemeiat Dinastia națională prin înțelepciunea Sa, Regele Ferdinand a întărit-o identificând-o cu aspirațiunile neamului.

Cu regele Mihai ea se afirmă în conștiința tuturor ca o condițiune indispensabilă și indiscutabilă a neturburatei continuități în viața și dezvoltarea Statului.

Grijile și aspirațiunile, trudele ca și bucuriile tot ce muncește la olaltă sufletul unui popor, trezește conștiința lui și cu dânsa solidaritatea din care isvorăsc puterile naționale.

Mai viu însă decât oricare alta, durerea comună poate închea asemenea solidaritatea; fie ca sub stăpânirea ei, ca un suprem omagi către Marele Rege, să strângem rândurile noastre pentru a înfrunta, în liniște și cu bine, datoriile poruncitoare ale viitorului.

Nu pot sfârși aceste cuvinte fără a exprima cu nestăpânită emoțiune durerea noastră adâncă, atunci când ne despărțim de Suveranul înțelept și bun care în marea dar prea scurta Lui Domnie, ne-a cinstit pe colaboratorii mei și pe mine cu atâta încredere și ne-a îngăduit să-i stăm alături în cele mai de cumpănă și hotărâtoare vremuri.

Cuvântarea președintelui Camerei

D. președinte N. N. Saveanu în numele Camerei a rostit următoarele:

Întregul popor român plânge astăzi pierderea Regelui său slăvit.

Adunarea Deputaților, împărțind această nemărginită durere, își exprimă sentimentele sale de iubire, recunoștință și admirațiune pentru Marele Dispărut.

Cu neamul nostru soarta a fost vitregă, ea multă vreme ne-a ținut despărțiți. Abia la 1859 s'au unit cele două mici Principate, iar ultima dorință a Divanurilor ad-hoc nu s'a realizat decât la 1866.

Atunci, oferindu-se Coroana României Celui care mai târziu a fost primul nostru Rege, El, când I s'a atras atențiunea că eram sub suzeranitatea Sultanului, a încredințat pe cel care îi făcuse obiecțiunea de a cuceri neatârarea Țării sale prin puterea armelor.

S'a ținut de cuvânt. Războiul dela 1877 ne-a dat independența și apoi regalitatea.

Mai rămânea îndeplinirea visului, care pururi a stăpânit sufletul românesc.

La 1866 s'a arătat Celui căruia I se oferise Coroana, o hartă a României, cu țările vecine locuite de români, spunându-I-se că într'o zi toate aceste ținuturi vor forma o singură țară.

Și aceasta a doua profeție s'a împlinit.

Regele Ferdinand S'a încoronat la Alba-Iulia ca Rege al tuturor românilor. (Aplauze furtunoase.)

Autorul Cântării României, într'o paralelă între două strălucite figuri ale trecu-

tului, constată că spada sângeroasă, căzută din mâinile lui Decebal, a fost ridicată de Ștefan-cel-Mare, după 11 veacuri și se întreabă, de cine și când va mai fi ridicată ea?

Spada purtată cu atâta glorie de marele domn al Moldovei a fost ridicată la 1916 de Regele Ferdinand.

El a înțeles că sunase atunci ceasul de mult așteptat al întregirii neamului nostru și purtând-o cu aceeaș glorie și cu aceeaș neșovăită încredere în victoria ca și marele său înaintaș, ne-a dat fericirea să ne găsim azi la un loc toți cei cari avem aceeaș origine, vorbim aceeaș limbă, avem aceleași aspirațiuni în viitor.

Dar, pe când în trecut Decebal, mort, Dacia cade, Ștefan, coborît în mormânt, Moldova se întunecă, azi Regele Ferdinand, dormindu-și somnul de veci la Curtea-de-Argeș, ne lasă România menită să propășească și să strălucească tot mai mult în viitor.

Fie ca Nepotul Său, M. S. Regele Mihai I, (aclamațiuni), Cel care, în conformitate cu legile țării, este chemat Să-I urmeze, să ducă tot mai departe marea operă a Unchiului Său, urmând pilda Regelui Ferdinand, bun și blând în timp de pace, viteaz în război, a cărui domnie glorioasă va fi pe deapurarea slăvită de întreg neamul românesc (aplauze, ovații).

Cuvântarea d-lui Nicolaescu, președintele Senatului

Domnilor Senatori!

Cu o pioasă emoțiune, președintele vine a exprima la rândul său, în numele întregului Senat, sentimentele sale de adâncă durere pentru pierderea gloriosului Suveran,—și de admirațiune, pentru înaltele lui virtuți și strălucitele lui fapte.

Majestatea Sa Regele Ferdinand I s'a stins dintre cei vii, la castelul Pelișor, în mijlocul Carpaților falnici, pe cari, prin bărbăți sa, el îi făcuse să nu mai fie hotar de despărțire între fiii aceluiăș neam.

Calm și majestos, cu conștiința datoriei până la capăt îndeplinită,—el a părăsit lumea pământească, lăsând în urmă-i un popor îndurerat, care vedea într'însul simbolul însuși al ființei și al aspirațiunilor sale.

Identificat profund cu viața și speranțele națiunii sale, Regele Ferdinand a știut, când ceasul hotărîrilor supreme a sunat, — să se ridice deasupra împrejurărilor și a tuturor obstacolelor, — și în mijlocul luptei uriașe deslănțuite, cavalier fără de frică, să răsără din fundul veacurilor, ca un trimis într'adevăr providențial, îndeplinitor al ursitelor patriei sale.

Printr'o înlănțuire prestabilită neuitatul Rege Carol I., fondator fericit al dinastiei, a prezidat cu neîntrecuta-i înțelepciune, timp de aproape o jumătate de secol, la munca premergătoare de întemeiere și de întocmire a Regatului, pe temelia solidă a căruia, sub strălucita domnie care se încheie astăzi, s'a putut apoi așeza pentru deapurarea, edificiul României întregite: — edificiu clădit cu jertfe și suferințe, dar clădit din piatră tare de granit, care va rămânea neatinsă în toată scurgerea fără de sfârșit a vremurilor.

Un întreg ciclu istoric s'a parcurs și se închide astfel:

Ciclul unui neam străvechiu, de nobilă origină, renăscut de sub sfărămurile lui, formând un bloc masiv la gurile Danubiului Roman, cu izvoare nescababile de viață și cu menirea lui proprie de cultură și de expansiune a spiritului latin, în răsăritul Europei celei noi.

Moștenirea aceasta glorioasă avem cu toții datorită sfântă de a o păstra și întări, făcând dintr'însa o operă indestructibilă, astfel ca România, pe care Regele Ferdinand ne-o lasă, să rămână totdeauna, oricare ar fi încercările viitorului, aceeași Românie Mare și neperitoare.

Să ne înălțăm dar inimile, să ne oțelim credința, și strâns uniți împrejurul urmașului, vlăstar ilustru cu un nume legendar, să pășim înainte pe calea marilor destine ale patriei și ale neamului.

Și acum, d-lor senatori, după proslăvirea Celui care s'a urcat în lumea nemuritorilor, un omagiu duios, din sufletul nostru al tuturor, omagiu de iubire și de adâncă grațitudine pentru Majestatea Sa Regina Maria, geniul cel bun, tovarășa nedespărțită de gândiri și de îndepliniri a Augustului Său soț.

Să ne arătăm asemenea devotamentul nostru nestrămutat, către Altea Sa Regală

Principesa mamă, a cărei sarcină este atât de grea și de covârșitoare pentru pregătirea zilelor de mâine.

Aceleași sentimente, aceeași patriotică însuflețire, stăpânesc, d-lor senatori, în acest moment, înaltul nostru corp.

Neuitată și în veci mărită să fie, d-lor senatori, amintirea Regelui Ferdinand I.; iar aceleia, care are a purta de aci înainte pe fruntea Sa, coroana României, Majestății Sale Regelui Mihai I. să-i urăm o lungă și bine cuvântată Domnie! (Aplauze prelungite.)

Proclamația Regenței

Români!

Chemați conform Constituției, prin voiața Regelui Ferdinand I. consfințită de votul Adunării Naționale din 4 Ianuarie 1926, a exercita puterile regale în timpul minorității *Maiestății Sale Regelui Mihai I.*, avem conștiința deplină a marelui sarcini ce ne este încredințată.

În îndeplinirea ei ne va inspira viața Marelui Rege, pe care cu întregul Neam Românesc îl plângem astăzi și a cărui glorioasă domnie va rămâne pururea în amintirea poporului nostru pilda cea mai strălucită a abnegațiunii desăvârșite, a simțământului datoriei și a dragostei nemărginite de Țară, care în neclintită credință și eroică faptă l-a unit cu scumpa Sa soție, către care se îndreaptă astăzi gândurile noastre îndurerate.

De aceea Poporul Român, totdeauna conștient de marile îndatoriri morale, simte nedestructibile legăturile puternice dintre Dinastie și Țară și va păstra pe veșnicie o recunoștință nealterată Marelui Său Suveran.

În orice împrejurare vom căuta să împlinim cugetul Lui stăpânit numai de grija binelui obștesc.

Principiile călăuzitoare în conducerea destinului Statului Român au fost de peste 60 de ani cu atâta înțelepciune și cu atâta hotărâre stabilite de întemeietorul Regatului și de Primul Rege al României întregite, încât drumul nostru este dinainte tras.

Cu nețărmurită dragoste pentru *Maiestatea Sa Regele Mihai I.* și pentru Țară,

cu toată puterea noastră de muncă și cu înaltul spirit de dreptate și de legalitate ce ni-l împune misiunea noastră, ne vom strădui să dăm *Maiestății Sale Regelui Mihai I.* puțința să domnească peste o țară care prin dezvoltarea ei firească și neîntreruptă să răspundă așteptărilor puse de mării lui înaintași în viitorul României.

Pentru aceasta, grija noastră stăpânitoare va fi de a asigura în liniște consolidarea desăvârșită a României Intregite.

Vom veghea la aplicarea și a legilor Țării, pentru ca în temeiul lor așăzemițele noastre să se poată dezvolta și să poată propăși nestânjenite.

În ceasul în care prerogativele Regale trec asupra noastră, facem un călduros apel la toți fiii Țării, ca printr'o desăvârșită solidaritate națională să îngăduie României, azi atât de crud încercată prin moartea Marelui ei Suveran, să-și poată împlini fără șovăire menirea ei în lume.

Nicolae principe al României.

Miron patriarh al României.

George Buzdugan.

O locotenență patriarhală

I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea, fiind membru al Regenței, ministerul cultelor și artelor a hotărât să înființeze o locotenență patriarhală, care să gireze afacerile patriarhale pe tot timpul cât înaltul ierarh va fi Regent.

În acest sens se va alcătui un proiect de lege, care va fi votat în actuala sesiune.

Ministerul cultelor a delegat pe dl. prof. I. Matei să ia contact cu membrii Consiliului superior legislativ, spre a pune proiectul de lege în concordanță cu prevederile constituționale.

Proiectul de lege pentru înființarea locotenenței patriarhale conține un singur articol prin care se stipulează că funcțiunile Patriarhului de președinte al Sf. Sinod, de președinte al Congresului bisericesc și de președinte al Consiliului central bisericesc trec asupra locotenenței patriarhale.

Conform cu art. 2 și 11 din statutul legii de organizare a bisericii ortodoxe aceste funcțiuni trec de drept asupra Mitro-

politului Moldovei, sau în lipsa acestuia asupra Mitropolitului Ardealului.

Prin urmare locotenent patriarhal va fi Mitropolitul Pimen.

Intrucât privește administrarea eparhiei Ungro-Vlahiei, tot acelaș statut stipulează că ea se va face de cei doi vicari patriarhali, sau în cazul de față de către arhierii Sîmedrea și Ciossu.

Unitatea credinței și Unirea Bisericilor

de dr. Gh. Grigorie Comșa, Episcopul Aradului

Creștinismul integral manifestat prin spiritul ortodoxiei tradiționale, — își afirmă din ce în ce mai mult biruința. Sufletul eminent religios simțește că omenirea trebuie să opună un întreg mănunchiu de forțe liberalismului fără frâu și destrucției moderne. Stăpânirea materiei trebuie înlăturată, curentele subversive trebuiesc înlăbușite.

Dar a lupta împotriva ideilor anticreștine, a răpune francmasoneria și social-democrația, înseamnă a duce un mare războiu sufletesc. Simțim că trebuie înjghebat frontul unitar al creștinilor. Simțim că rivalitățile confesionale pun în discuție, fac chiar problematice storfări pline de râvnă dar izolate ale spiritului creștin.

Mântuitorul, înainte de patima sa, a adresat către Tatăl rugăciunea ca ucenicii săi „să fie una“ (Ioan c. 17). Marele și sf. Pavel preconizase: un Domn, o credință, un botez (Efeseni c. 4). Dar creștinismul de azi nu se găsește alcătuit din cinstitori și devotați urmași ai divinei dorinți de unitate. Totuși vedem o licărire de nădejde în tendințele de unire ale bisericilor. Evident că această unire nu se poate decreta de pe azi pe mâine. Nu numai prin angajamente de ale congreselor confesionale se va putea determina realizarea adevărată a unității mult dorite. În special nu prin congrese prea generale, unde fiecare confesiune caută să-și susțină mărturisirea ei de credință.

Fără îndoială e potrivit ceea ce a făcut, de pildă, Sf. Sinod al României în sesiunea trecută, delegând doi reprezentanți la congresul ce se va ține la Lausanne în

luna August. E frumos, în adevăr, ca noi să mărturisim acolo credința noastră sfântă, ortodoxă. Dar alții vor face la fel. Pe urmă toți vor veni acasă și va continua să existe izolarea mută între confesiunile aceleiași țări.

Socotim deci că unitatea credinții și unirea bisericilor se va putea mai ușor realiza prin inversarea metodei de lucru. De pildă, la noi în țară, pe calea înfăptuirilor practice creștine să căutăm o apropiere între confesiuni. Atunci, apoi, la congresele generale viitoare ale bisericilor nu vom mai vedea spectacole ca și la Stockholm și în alte locuri, unde s'a deplasat de multe ori chestiunea, abordându-se probleme minoritare. S'a întâmplat că delegați din aceeaș țară dar de confesiuni diferite au polemizat pe teren politic profan...

De aceea zicem: să începem înțelegerea cu cei aproape de noi; să dovedim că asperitățile confesionale minoritare pot fi netezite prin opera bisericii, sau cel puțin și cu concursul ei. Căci altcun ne întâmpină ridicolul de a sta de vorbă cu protestantul din Stockholm și a nu te cunoaște cu cel din București.

„Biserica“

Bisericile sunt goale, crâșmele însă pline. Iată un adevăr ce-l prinzi la orașe ca și la sate. Omul ascultă mai mult de glasul pieirii, de cât al mântuirii, spre răul lui.

Biserica, totuși, e un prilej măcar de reculegere. Câteva clipe omul se uită în adâncul sufletului său. Sub privirea blândă a Mântuitorului, ajungi să-ți lepezi păcatele ce te gârbovesc. Îi ascuți vorba Lui din Evanghelie, și simți cum te cutremură un fior de nespūsă curățenie, ca și când însetat, guști din apa răcoroasă a izvorului limpede.

Fără să vrei, te scuturi de povara neglegiurilor. Sfințenia locului te schimbă. Ești iertător pentru greșelile altora, văzându-ți greșelile proprii. Te uiți la vecin și simți că-ți e frate, înaintea Celui care este Părintele tuturor.

Biserica e ploaia ce spală spuma omătuhi. Câmpul se curăță; colții verzi răsar

din pământul încălzit de soarele de primăvară, iar mugurii umflați, prind a crăpa.

După atingerea frunții cu potirul în care e închipuit că se află întreg trupul Celui răstignit pentru mântuirea oamenilor, gândurile, fără voie, se limpezesc.

De ce a pățimit Mântuitorul? Pentru ca să îndrepte pe oameni. De ce să-i îndrepte? Spre a li arăta calea omenirii în viață. „Am venit să chem nu pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință“ a zis El.

Nu orice făptură omenească e om, după chipul și asemănarea Domnului. El vorbește în pilde, pentru ca cel ce are urechi de auzit să auză.

Nu-ți astupa urechile, vecine, la puținele cuvinte de întremare ce le mai poți asculta din gura preotului, când și el sfințește locul. Trăim într'o forfotă de atâta clevetire, atâta frământare de prisos, în cât dacă ți-e dat să prinzi șoapta înțelepciunii și sfatul dumnezeescului cuvânt, nu le ocoli.

Gătește-te mândru, cu ce ai mai scump în casă. Ieși de mână pe copii și pășește smerit spre intrarea în biserică. Cutează de pătrunde oricând, căci Dumnezeu iartă pe cel ce se pocăiește, iar la întoarcerea fiului risipitor, se taie vițelul cel gras.

Ascultă cuvântul Evangheliei. Pătrunde-te de veșnicul lui adevăr. Gândește-te cât stai în fața icoanelor, la înțelesul lui adânc.

Venind spre casă te vei simți mai ușor. Vei căta blând la la ai tăi, cari se uită la tine cu respect; nu vei ridica glasul la nevasta ce te așteaptă cu masa întinsă.

După biserică aduci atâta pace și în casă! Un pic din sfințenia altarului, o iei cu tine și luminează lăuntru bordeiului, prin ferestrele căruia puține raze de soare străbat.

Cu atâta bine te hrănește biserică, măcar pentru o zi! De ce o ocolești?

I. Simionescu,
profesor universitar din Iași.

Un episod din timpul ocupației străine

La biserică Kretzulescu din București, în zilele de Duminici și sărbători, era un adevărat pelerinaj. Lume peste lume, se aduna ca să se roage și ca să audă po-

menindu-se -- la sfintele slujbe — numele iubitului nostru Rege, Ferdinand I, al Reginei Maria și al Augustei familii regale române.

Preotul Abramescu — un înflăcărat naționalist — bravând ordinele superioare, n'a încetat în tot acest timp ca să țină trează conștiința națională și, deci, contactul poporului cu Acela care întrupa și era simbolul neamului românesc, Regele Ferdinand I.

Lacrimi de durere și de speranță curgeau din ochii miilor de credincioși, cari suprapopulau sfântul locaș, când auzeau pomenindu-se familia noastră regală.

De aceea ne-a impresionat plăcut când am văzut pe bătrânul preot în halta Cotroceni, venit ca să ia parte la primirea corpului neînsuflețit al Marelui nostru Rege, pe care așa de duios L-a pomenit. Sfânta Mitropolie a dispus ca preotul Abramescu să însoțească regalele rămășițe și la Curtea-de-Argeș.

(„Universul“)

A. S. R. Principesa Ileana și Liga navală. A. S. R. Principesa Ileana apreciind rolul Ligii navale române, a onorat-o înscriindu-se ca membră fondatoare, și trimițând în acelaș timp 2000 lei prin dl căpitan comandor Dragalina adjutant regal.

Decorare. Dl dr. Ambrozie Zaharof, medicul serviciului maritim român, a fost decorat de cătră I. P. S. S. Patriarhul dela Ierusalim cu ordinul „Sf. Mormânt“, în gradul de comandor.

Locuri de bursă la școala normală de băieți. La școala normală de băieți din Cluj, pentru anul școlar 1927—1928 sunt vacante următoarele locuri de bursă în internatul școlii: cl. I 40 locuri, cl. II 12 locuri, cl. IV 10 locuri, înscrierile pentru concursul de admitere se fac la Direcțiunea școlii cu cerere timbrată până la 5 Sept. a. c. La cerere se vor anexa următoarele acte: 1. Extras de naștere, 2. Certificatul de studii al școlii la care a urmat mai înainte, 3. Act de vaccină, 4. Certificat de naționalitate (cetățenie), 5. Certificat de dare (dela percepție), 6. Certificat de familie, 7. Certificat dela oficiul parohial despre confesiunea părinților. Concursul are următoarele probe: Examinarea medicală, Examinarea aptitu-

dinei muzicale și probe scrise și ora'e din principalele obiecte ale claselor precedente. Bursierii vor plăti în 2 rate către comitet o taxă de 5000 Lei.

Repartiția noiei liste civile. Întrucât noua situație în familia regală reclamă o repartizare a listei civile, guvernul va întocmi un proiect de lege pentru a acorda apanagii reginei Maria, principesei-mame Elena și prințului Nicolae. În afară de aceste apanagii, se va stabili și indemnizarea regenților.

*

Averea, în numerar și rentă, pe care a lăsat-o regele Ferdinand și care, după propria Sa mărturisire din testament, n'a putut fi sporită din cauza împrejurărilor economice, se cifrează la suma de 300 milioane.

La Sf. Mănăstire Bodrog se vor ține și în anul acesta *misiunile religioase*, cu prilejul pelerinajului de Sfântă-Mărie. Rog pe P. C. Părinți protopopi și frați preoți, cari au înlesnirea de a participa și doresc a lua parte activă prin cuvânt și la slujbe, să binevoiască a anunța conducerea Sf. Mănăstiri, în care din zilele de Sâmbătă, Duminică și Luni, (13—14 August) pot lua parte, ca să fie ținuti în evidență la alcătuirea programului. Toate slujbele din timpul zilei, vor fi însoțite de alocații, predici și cuvântări. La comunicarea programului detaliat se vor da subiecte și textul biblic grupate astfel, că Sâmbăta este închinată *cultului morților* și pomenirii eroilor neamului; iar Duminica *bolnavilor*, pe lângă mărturisirea și cuninsecarea pelerinilor, rămânând ziua praznicului, în deosebi, pentru liturghia solemnă și cuvântarea arhierescă. — Rög să fie socotit acest anunț ca frățescă invitare de colaborare.

Starețul Sf. Mănăstiri.

Mulțumită. Consiliul parohial ortodox din Șieul-Mare (protopoptatul Bistriței), în numele tuturor credincioșilor din parohie, aduce și pe calea aceasta mulțumirile cele mai calde și bine simțite mult onoratului domn Petrea Botean prim-pretor în Toplița (jud. Mureș), pentru suma de una mie lei (1000), pe care în iubirea și grija sa de legea strămoșască a binevoit s'o doneze pe seama bisericii din Șieul-Mare. Pentru această jertfelnicie Dumnezeu să-l susțină mulți ani în viață fericită, răsplătindu-l din bogatele daruri cerești.

Moartea mitropolitului primat al Ungariei. După o boală mai lungă pricinuită de o gripă care i-a atacat plămâni, mitropolitul primat al Ungariei, Ion Csernoch, a încetat din viață, în vârstă de 75 de ani, în urma unui subit atac de inimă.

Un monument lui Eminescu în Cluj. Soc. academică „România Jună“ din Viena, cu ocazia sărbătoririi unei jumătăți de veac dela înființare, a hotărât ridicarea unui monument poetului Eminescu, întemeietorul acestei societăți. Din serbările jubiliare, ținute cu mult entuziasm aproape în toate orașele din țară, s'a stins fondul necesar. D. Oct. Moșescu, președintele comitetului executiv jubiliar al „României Jună“, a încheiat zilele acestea cu sculptorul Oscar Han contractul pentru executarea acestei lucrări de artă. Desvelirea monumentului, care va fi așezat în parcul Cluj, se va face în toamna anului 1928.

Numire. Dl Raul Bossie, secretar de legație în Ministerul de externe, a fost detașat ca secretar general al Inaltei Regențe, iar dl maior Puiu Dumitrescu din Cluj șef de cabinet.

Deces. În ziua 24 Iulie a murit în clinică din Cluj căp. aviator Ștefan Moga. Rămășițele pământești au fost transportate la Petroșani. S'a stins încă unul dintre vitejii armatei noastre, Odihnească în pace.

Comemorare. Joi în 28 Iulie a avut loc în Aula Primăriei o ședință festivă a plenului Consiliului comunal al Clujului, pentru preamărirea memoriei Regelui Ferdinand. Au participat toate autoritățile orașului. — Asemenea Sâmbătă în 30 Iulie, după parastasul slujit la biserica ort. Consiliul județan a ținut în aula prefecturii o ședință de comemorare, participând iarăși toate autoritățile locale.

Biserica rusă înainte de revoluție. Din presa periodică străină noi culegem următoarele informațiuni despre situația Bisericii Ortodoxe Ruse până la revoluția bolșevică, adică până la jumătatea a doua a anului 1917. Către acest timp Biserica Rusă avea circa 130,000,000 credincioși, 5 mitropoliți, 13 arhiepiscopi, 1300 mănăstiri, 55 mii parohii cu 56.000 preoți și 23.000 diaconi. Funcționau 4 Academii teologice și 42 seminarii superioare. De preferință averea Bisericii se utiliza pentru scopuri filantropice și culturale. Biserica posedă 1,800.000 hectare pământ de arătură izlaz și pădure, peste 1.000,000,000 (un miliard) ruble aur capitaluri și pentru câteva miliarde ruble aur avere mișcătoare (obiecte de ritual). Actualmente întreagă această avere imensă e jefuită de bolșevici, iar parte nimicită cu desăvârșire.

Cutremur de pământ. La Râmnicul-Sărat s'a simțit un cutremur de pământ de câteva secunde. S'a dărâmat o casă, iar pereții altora s'au crepat.

Universitatea populară dela mănăstirea Neamțului. Conduc de cercul de studii social-creștine „Solidaritatea“, acest așezământ cultural a inaugurat a 7-a serie de cursuri la 1 August.

Cursurile vor dura toată luna August, după care vor urma două excursiuni, una în Bucovina la mănăstirile locale și alta pe valea Bistriței. Deschiderea cursurilor se face în prezenta I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei Pimen și conferențind, dr. Ștefan Bogdan, președintele activ al Solidarității și d. prof. universitar Șerban Ionescu. Teza principală în jurul căreia se va conferența și se va lămuri anul acesta este: Biserica și opera ei socială, atât la noi cât și aiurea. La aceste cursuri va participa și profesorul Cyril H. Walker, dela Universitatea din Oxford. Vor conferența anul acesta d-nii prof. univ. V. G. Ispir, D. Boroianu, prof. univ. I. Savin, prof. la facultatea de teologie din Chișinău, Ștefan Berechet, prof. la facultatea de drept din Iași; Nae Ionescu, prof.; avocat Tudor Popescu, deputat M. Berceanu, prof. Tiberiu Crudu, preotul Toma Chiricuță, preot Vintilescu, deputat I. Matei, scriitorul Cezar Petrescu, N. Russu Ardeleanu, prof. Popescu Ștefan, Lungulescu, St. Brădișteanu, Emil Bucuță, I. Constantinescu, director la min. muncii; G. Opreșan, arhimandritul Ciobotariu, arhimandritul Busuioc, Petre Ionescu, Dimfriu Ionescu. Cursurile vor fi încheiate de d. prof. V. G. Ispir și la solemnitatea închiderii va participa și P. S. S. Gherontie, Episcopul Constanței. Pentru orice informații d-nii conferențieri sunt rugați a se adresa d-nii prof. Șerban Ionescu, str. Sfinții Voivozi 59., București.

Nimicire. Știm din Biblie că femeia lui Lot s'a prefăcut în stâlp de sare, din pricină că s'a uitat îndărăt atunci când Dumnezeu a ars cu foc Sodomă și Gomora pentru nelegiuirile locuitorilor săi. Stâlpul de sare e un munte în formă de femeie care există și azi în Palestina și care conține sare. De aceia căși-va bancheri s'au hotărât să-l exploateze adică să scoată sarea și s'o vândă. Astfel în curând va dispărea această amintire sfântă.

Poșta Redacției.

S. Balz, Tomești. Potrivit, bine prins, se publică. Mulțumim. Mai trimite.

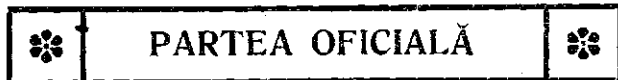
BIBLIOGRAFIE

Revistă bisericească nouă

A apărut Nr. 1 al revistei populare „Tomis“ publicată de sf. Episcopie de Constanța. Scrisă în limpede, curgător și neaoș graiu românesc, plină de cele mai potrivite învățături și pilde creștinești, e o adevărată comoară sufletească pentru popor. Scopul acestei reviste se desprinde atât de bine din cuvintele P. S. S. Episcopului Gherontie, puse în fruntea acestui prim Nr.: „In ea veți găsi tot felul de povețe, folositoare de suflet, pilde de bună cucernicie, de credință, de dragoste pentru neam, pentru plugăria voastră, pentru buna creștere a copiilor voștri, pentru supunerea la stăpâniri oricari ar fi ele, ca unele

ce toate după cuvântul aceluiaș apostol, dela Dumnezeu sunt răspândite și alte învățături; iar, ca cea mai sfântă datorie a voastră, care este și a tuturor, veți găsi îndemn la dragos'e neclintită și nesfârșită pentru Regele vostru, pentru augusta Lui Familie și pentru scumpa Dinastie". Sfătuim călduros preoțimea noastră, s'o pună în mâna fiecărui credincios, mare și mic' înlesnindu-și astfel foarte mult propria păstorire. Abon. 30 lei anual. A tresă: Re'istă „Tomis" (ediția pentru popor). Sf. Episcopie de Constanța.

Nr. 665—1927.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. III-a *Someșul cald* protopopiatul Cluj, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Renașterea“.

Venitele sunt:

1. Retribuțiile legale dela Stat.
2. 5 iug. sesiune parohială.
3. Pășune pentru 8 vite mari.
4. Locuință în natură.
5. Zi de lucru și $\frac{1}{2}$ de mierță porumb după fum.
6. Stolă potrivită.

Cererile sunt a se înainta la oficiul protopopesc Cluj și candidații cu prealabilă încunoștințare a acestuia se pot prezenta în parohie pentru a predica și cunoaște credincioșii.

Cluj, la 15 Iulie 1927.

Nicolae Vasiu,
protopop.

Nr. 295/1927.

3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a *Soporul-de-Câmpie*, aparținătoare acestui protopopiat, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile în „Renașterea“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform cualificațiunii pentru parohie de cl. III-a.
2. Sesiune parohială 32 iugăre cultivabile.
3. Locuință în natură corespunzătoare și supraedificatele recerute.

4. Câte o ferdelă de cereale și o zi de lucru dela fiecare familie.

5. Stolarele uzitate conform recerințelor timpului.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze petițiile instruite în ordine subsemnatului oficiu protopopesc și cu prealabilă încunoștințare se pot prezenta în parohie spre a celebra, cuvânta și face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc ort. rom.
în conțelegere cu oficiul parohial.

Turda, la 6 Iulie 1927.

Jovian Murășan,
protopop.

Nr. 147—927.

3—3

CONCURS REPETIT.

Neprezentându-se pentru postul de paroh din Șieu-Sfântul cereri instruite încât să poată fi acceptabile pentru această parohie — *Șieu-Sfântul*, — care e de clasa a III-a cu filia Șintereag, în protopopiatul Bistriței, prin aceasta se publică un nou concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în revista „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform cualificației.
2. Casă par. cu supraedificate economice.
3. Sesiune parohială 32 iugăre.
4. Dela fiecare cap de familie luat în lista alegătorilor câte 2 măsuri de 20 litri de cucuruz sfărâmat și câte una zi de lucru; iar din filie toate aceste dela 12 familii.
5. Venitele stolare obișnuite după vremile de azi.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile împreună cu documentele de cualificațiune la oficiul protopopesc ortodox din Bistrița, și aceia, ale căror cereri vor corespunde tuturor cerințelor, cu prealabila încuviințare a protopopului, se vor putea prezenta și în parohie spre a-și arăta apțiudinea și a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc ort. român în înțelegere cu Consiliul parohial.

Bistrița. 10 Maiu 1927.

Grigore Pletosu,
protopop.